

[Statsministeren]

virksomhederne uden at øge det offentlige ressourceforbrug.

Hvis samfundets velstand skal øges på lang sigt, er det nødvendigt at udbygge det, jeg vil kalde samfundets kapitalbeholdning. Her tænker jeg ikke blot på, at der skal investeres i maskiner og i bygninger, men også på at styrke samfundets forsknings- og uddannelsesindsats og fremme en udvikling i retning af, at der i alle sektorer tages den bedst mulige teknologi i anvendelse.

Regeringen mener, at der i de kommende år er behov for en storstilet indsats på disse områder. Det er baggrunden for regeringens teknologiske forsknings- og udviklingsprogram. Det er baggrunden for det offentlige investeringsprogram, som er stort, samt regeringens forsknings- og uddannelsespolitik. Det skal i denne sammenhæng specielt nævnes, at de store omstillingskrav, som den enkelte lønmodtager bliver stillet over for i de kommende år, gør det påkrævet med en efter- og videreuddannelsesreform.

Den kraftige udbygning af den offentlige sektor, som har fundet sted gennem de sidste 20-30 år, har været ledsaget af en kraftig stigning i skattetrykket. Men skattesystemets indretning er ikke rigtig blevet tilpasset denne kendsgerning i tilstrækkelig grad. Regeringen ønsker at fremme den økonomiske vækst ved at belønne dem, der udfører en ekstra indsats. Derfor er det nødvendigt med en skattereform, som gradvis vil give lavere marginalsatser for brede befolkningsgrupper. Skatteministeren har allerede givet tinget en redegørelse for regeringens skattereformplaner.

Regeringen vil endvidere lægge op til en reform af arbejdsløshedsforsikringssystemet. Reformen skal indeholde en styrkelse af forsikringselementet, og oplægget sigter endvidere på at lette forsikringssystemets tilpasning til de stadige ændringer, der foregår på arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne understrege, at der ikke i forbindelse med denne reforms gennemførelse skal ske besparelser.

Regeringen ønsker ikke alene at fremme økonomisk vækst, forstået som øget produktion af varer og tjenester. Regeringen tillægger det mindst lige så stor vægt, at den enkelte borger selv skal have mulighed for at bestemme, om fremgangen skal have karakter af øget materiel levestandard eller øget fritid. Regeringens vurdering er, at der især blandt

de ældre aldersgrupper er behov for større valgfrihed. Regeringen vil fremme velfærd for disse grupper ved at give mulighed for en fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Der skal derfor gennemføres en pensionsreform.

Jeg kan ikke i denne sammenhæng komme nærmere ind på de enkelte led i dette moderniseringsprogram, men jeg kan henvise til, at der i budgetredegørelsen for 1984 er givet en ganske fyldig gennemgang af væsentlige dele af dette program. Jeg kan tilføje, at væsentlige led i programmet vil blive inddraget i de trepartsdrøftelser med arbejdsmarkedets parter, som blev indledt netop i sidste uge.

De seneste uger har stillet os over for begivenheder, som bør give anledning til alvorlig overvejelse. Jeg tænker på den konflikt, der har været med udspring i HT, og hvad det førte med sig. Det er betænkeligt for folkestyret, hvis en mere eller mindre tilfældig aktionskomité med ulovlige midler kan sætte væsentlige samfundsfunktioner i stå og kan gennemtvinge sin vilje over for offentlige myndigheder i strid med de love, vi har vedtaget her i folketinget. Det er også betænkeligt, hvis vi accepterer, at det er en betingelse for at få arbejde her i landet, at man yder bidrag til et bestemt politisk parti.

Det er blevet sagt, at de synspunkter, vi har givet udtryk for, har deres baggrund i et ønske om at knægte fagbevægelsen. Det må jeg afvise. I regeringen har vi fuld forståelse for betydningen af et velorganiseret arbejdsmarked, men det må være berettiget at pege på, at den fagbevægelse, som lægger så stor vægt på en enhedsfagbevægelse, selv bør skabe forudsætningerne for, at den kan eksistere, uden at det er nødvendigt at tvinge folk til at være medlemmer ved at true dem på deres eksistensgrundlag. Hvis fagbevægelsen indretter sig sådan, at det store flertal af lønmodtagere finder det rimeligt og i overensstemmelse med deres interesser at være medlemmer, så skulle det nok være muligt at vise tolerance over for enkelte individualister, som af den ene eller anden grund ønsker at stå udenfor.

De sidste ugers begivenheder har vist os, at her er nogle problemer, som vi bliver nødt til at beskæftige os med, og jeg må stærkt opfordre også socialdemokratiet og fagbevægelsen til at tænke igennem, hvordan de kan